

Maksimilian VOLOŞİN

(1877-1932)

* * *

Köhnə məktubların, boyat sözlərin
Doymuram o yorğun hənirtisindən...
Solən çiçək ətri, gül ətri gəlir
Onların çarəsiz iniltisindən.

Bəzəkli hərfələr, naxışlı xətlər
Qurumuş otların xışiltısıdır.
Tələsik yazılmış tanış sətirlər
Kədərli bir şeir pıçılısıdır.

Yenə də qayıdar, duyular yenə
Solğun çiçəklərin xəfif varlığı;
Necə də doğmadır, yaxındır mənə
Onların bu yorğun füsunkarlığı...